

حضرت زهرا (س) نوحه‌های سیاسی را در سوگ پیامبر(ص) به مردم منتقل می‌کرد

حجت الاسلام محسن قنبریان گفت: ما وقتی فاطمیه را از دور که نگاه کنیم سراسر عمل می بینیم که بر باور حق است اما وقتی در ادامه تاریخ به خودمان می رسیم به باور دلخوشیم و عمل را انجام نمی دهیم.

حجت الاسلام محسن قنبریان گفت: ما وقتی فاطمیه را از دور که نگاه کنیم سراسر عمل می بینیم که بر باور حق است اما وقتی در ادامه تاریخ به خودمان می رسیم به باور دلخوشیم و عمل را انجام نمی دهیم.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام محسن قنبریان استاد حوزه و دانشگاه در مراسم عزاداری فاطمیه در مسجد دانشگاه شریف با تشریح دوران کنشگری حضرت زهرا (س) گفت: اگر به فاطمیه از راه دور و بدون در نظر گرفتن تمایزها و تشخیص هایش و اینکه الان کجاست و چیست، بنگریم، می بینیم که فاطمیه کنشگری یک زن نترس و رشید است. هم کنشگری است و هم کنشگری یک زن است، و هم کنش فوق العاده و عجیب است. فاطمیه یک کنش و فعلیت جامع است. یعنی فقط یک جلوه از کنش ها که مثلاً من یکی از آن را با هزار درجه پایین تر انجام دهم نیست، بلکه مجموعه کنش های لازم در آن عرصه تاریخی است که به تنهایی انجام می شود.

وی افزود: وقتی مردان نتوانستند کاری کنند و کسی مثل امیرالمومنین (ع) در مظن اتهام بود، این زن بزرگ تاریخ ایستاد و بار همه مردان آن تاریخ را برعهده گرفت و کنش چند ضلع جامعی انجام داد.

قنبریان با تبیین عملکرد حضرت زهرا (س) از زمان رحلت پیامبر تا زمان شهادت تصریح کرد: ایشان در ابتدا تبیین عمومی کرد و چهار خطبه خواند که برخی از این خطبه ها پایانش به مناظره تبدیل شد. یک خطبه برای زن ها و سه خطبه دیگر برای مردان است که همه این خطبه ها نقطه زن و به جاست.

این سخنران مذهبی ادامه داد: دومین عمل، دعوت خصوصی و مباحثه بود که تنها به دعوت به خیر محدود نمی شد و یامرون بالمعروف هم بوده و تک به تک این کار را کرده است. ایشان فرد را مخاطب قرار داده و گفته پسر فلانی تو در غدیر بوده ای و چرا کنش درست را به جا نیاوری. روایت معتبری از قیس آمده که حضرت ۴۰ شب در خانه بدریونی که زنده مانده بودند رفته و با آنان صحبت کرده است.

آغازادگی متفاوت حضرت زهرا (س)

وی بیان کرد: حضرت به گفتار خصوصی و عمومی بسنده نکرده و دادگاه تشکیل داده. نه اینکه در دستگاه قضائیه شکواییه تنظیم کرده باشد بلکه یکبار برای حاکم وکیل فرستاده که صحیح بخاری در جلد پنجم آن نقل کرده که حضرت کسی را پیش خلیفه فرستاد و مطالبه فدک را کرد. یکبار حضوری خودش رفت و فدک را با استدلال هبه بودن طلب کرد. و یکی هم بعد از اینکه هبه بودن و شاهدها را قبول نمی کنند، فدک را به عنوان ارث طلب می کند و استدلال حقوقی می آورد.

قنبریان اظهار داشت: کنش دیگر حضرت تهییج احساسات و برانگیختن عواطف بود. کنشگری درست فقط خواندن و تبیین نیست، گاهی تهییج هم لازم است. گاهی مردم با اینکه حق را می شناسند ولی به سمت آن حرکت نمی کنند. مجالی باشد برخی نوحه های حضرت را می خوانم که سرتاسر سیاسی است.

وی در ادامه با اشاره ای به برخی نکات خاص در زندگی حضرت زهرا (س) گفت: از بعد جنگ احد از جمله سیره ایشان این بود که هفته ای ۲ بار به زیارت شهدای احد می رفت. در زمانی که اهل صفه تا ۴۰۰ نفر در مسجد پیامبر بودند اگر کسی در مسجد دست دراز می کرد و نانی طلب می کرد و مسلمانانی پیدا نمی شد که نانی دهد، آخرین خانه، خانه فاطمه بود که به آن رجوع می کرد. با وجود این همه کار بچه ها گفتند از پدرت خادمه ای بگیر که کمکت کند، پیش پدر رفت و برگشت، اما حیا کرد و پدر نگفت، بار دوم امیرالمومنین (ع) هم با او رفت، پیغمبر رحمت که بیش از هرکس دیگر فاطمه را دوست داشت فرمودند چطور به تو خادمه ای بدهم در حالی که اهل صفه ام در سختی و تنگنا در مسجد هستند. بعد، اذکار تسبیحات حضرت زهرا (س) را نشانش داد. این محتوا سند ناآغازادگی است که وقتی خانه مردم خادمه ندارد و عده ای اهل صفه هستند فرزند من هم خادمه ندارد. حضرت زهرا (س) هم وقتی خواست این تسبیح را بسازد اولین بار از خاک تربت حمزه سیدالشهدا آن را درست کرد.

قنبریان در ادامه به حزن و اندوه حضرت زهرا (س) در فراق پیامبر و کنشگری ایشان در اثنای این ماتم را تبیین کرد و گفت: بیت الاحزان تا قبل از وهابیت وجود داشت و به حبه الحزن معروف بود، حتی غزالی در احیا العلوم نماز خواندن در آن را مستحب می

دانست. حضرت در بیت الاحزان نوحه های سوزناک را می خواند و صبح تا شب گریه می کرد. می دانید آدمی با این عظمت روحی از سر بی تابی این طور گریه نمی کند مخصوصاً وقتی بشارت ملحق شدن به رسول الله را شنید بلکه نوحه های سیاسی را در ضمن ماتم پیامبر به مردم جامعه منتقل می کرد.

وی ادامه داد: ایشان محور تحسن متحصنین مدینه است. فقط سخنرانی و شکواییه و نوحه خوانی نکرده بلکه در خانه ایشان کسانی به اعتراض تحسن کردند و پناهشان به فاطمه زهرا (س) بود که یکی از متحصنین امیرالمومنین است. ابن ابی شیبیه می گوید علی و زبیر نزد فاطمه زهرا (س) رفتند و از ایشان مشورت گرفتند که چه کنیم و سپس تحسن شکل گرفت که دیگر صحابه هم ملحق شدند. اینها نمونه ای از کارها و کنش های جامع حضرت زهرا (س) است. ایشان حتی کار نمادین و خلق پدیده هنری که بتواند ماجرا را تغییر دهد انجام می دهد. موضوع اذان بلال که شیخ صدوق در کتاب خود آوردند نمونه آن است. وقتی حضرت رسول از دنیا رفت، بلال از اذان گفتن امتناع کرد و گفت بعد از پیامبر برای کسی اذان نمی گویم، بعد از ۱۰ سال که صدای بلال شنیده می شده و دیگر صدای اذانش خاموش شد، آن وقت حضرت زهرا (س) گفت دوست دارم صدای مؤذن پدرم را بشنوم، بلال را خبر کرد و با این کار خواست تا به یاد جامعه هم بیاورد. وقتی بلال اذان گفت، حضرت یاد پدر بزرگوارش افتاد و گریه کرد، ولی به اشهد ان محمد رسول الله رسید، شیخ صدوق می نویسد صیحه کشید و روی زمین افتاد و از هوش رفت. مردم به بلال گفتند دست نگه دار که دختر رسول خدا جاننش تمام شد و اذان نیمه کاره رها شد.

حضور رهبر انقلاب در جمعه نصر جوهره فاطمی داشت

وی با بیان اینکه در کنشگری حضرت زهرا (س) تعهد و مسؤولیت در باور، خلاقیت و جامعیت در عمل و کار در همه عرصه ها را می بینیم افزود: صهیونیست ها در جنگ ترکیبی در کنار موشک از ارباب هم استفاده می کنند که گاه از واقعیت بمبارانشان بیشتر است. زمانی که رهبر انقلاب و آیت الله سیستانی را در لیست ترور قرار دادند و در تلویزیون ها نیز پخش کردند و من بعضاً می دیدم برخی می گفتند کاش آقا چند روزی را رعایت کند و در جای حاضر نشود چرا که فضا فضای ارباب است و با شهادت سید حسن عجیب نبود اگر صهیونیست ها کاری می کردند. وقتی رهبر انقلاب در نماز جمعه زودتر از همیشه می آید و تعقیبات را می خواند، باید فارغ شد از اینکه در خطبه چه گفت، خود این صحنه پیام را منتقل می کند. این جوهره فاطمیه است.

وی با تاکید بر اینکه باید توجه کرد تعهد در مقابل عمل، و عمل و تعهد در قبال عقیده نباشد عقیده پوسیده می شود افزود: این عقد علمی باید به قلب انسان بنشیند و این طور عقیده شکل می گیرد. عقیده خودش یک عمل است، عمل ظاهری هم که انجام می دهدی عقیده جوارح را انجام می دهد.

فاطمیه سراسر عمل و کنش است

قنبریان گفت: تلقی ای بود که با انقلاب اسلامی ما به عمل، ارزش و اصالت دادیم که برآیندش انقلاب شد و در جانب اعتقاد بدون عمل نایستادیم. نه فقط عمل کننده ها، بلکه نظریه پردازان و مبلغان از عمل در مقابل عقیده کم می گویند، انگار در دوره انقلاب اصالت بر عمل بود و در این دوران اصابت بر عقیده است. دوست داریم دانشجو کنش نکند و از دردرسش خوشمان نیاید. طوری از اصالت عقیده می گوید که عمل در قبالش بی ارزش می شود. عقیده بر فضیلت حسین علی (ع) دارید و برای او گریه می کنید، این خوب است و ثواب دارد اما بعدی هم دارد. اینکه عمل نیست، فقط بزرگداشت عقیده است. عقیده باید پا در بیاورد و در جامعه راه برود. از عمل من به عمل دیگری سرایت کند و امتی با عمل خودش عقیده را مجسم کند.

وی اظهار داشت: ما وقتی فاطمیه را از دور که نگاه کنیم سراسر عمل می بینیم که بر باور حق است. اما وقتی در ادامه تاریخ به خودمان می رسیم به باور دلخوشیم و عمل را انجام نمی دهیم.

سخنران مذهبی و استاد حوزه با بیان اینکه هر عملی صالح نیست، گفت: هر عملی که می کنیم مقتضی آن ایمان، باید عمل صالح انجام داد. اهالی قران می دانند در قرآن همه جا فید صالح در کنار عمل آمده است. امام حسن مجتبی (ع) به حبیب بن مسلمه تذکر داد که ذیل آیه ۱۰۲ سوره توبه آن را می بینیم و گفت تو به راه زیادی می روی که اطاعت خدا در آن نیست، گفت من مسیری که پدر تو طی کرد را نمی روم، که در راه معاویه گام بردارم و فکر کنم در سپاه امام علی هستم. امام فرمود تو برای دنیای پست و اندک مطیع معاویه شدی اگر معاویه برای دنیای تو قیام کرده آخرت از دست رفته است. اگر این طور بودی که قدم کج گذاشتی حرف خوبی می زدی باز جزو کسانی بودی که به راه راست هدایت می شدند اما تو فقط عمل بد انجام می دهی.

وی بیان کرد: الان که پنجه اسلام در پنجه صهیونیست درافکنده، دیگر حتی بیانیه هم کار نمی کند و باید چیزی باشد که صدا بدهد و ارباب دشمن را جمع کند، چیزی مثل نماز جمعه نصر.